

ANRI VOLOHONSKIJ – BORISZ GREBENSZSIKOV

Paradicsom

(1972–1984)

A tágas ég alatt van mégis tán egy hely,
hol megszűnik a fájdalom, és csillag énekel.
Csordul ott a kert, s a nyárra nem jön ősz,
És minden állat gyönyörű, és szelíd, mint az őz.

Az egyik sárga, tűzsörényű ló,
A kígyó hangja tiszta csemlaló,
Aranyszárnyú sas kering felette,
Szép szemével óvón letekintgetve.

S a kéklő égen ott csak egy csillag ragyog:
A csillagod, ó, angyalom, az őrzőcsillagod,
Kit szeretsz, az szeret, az fényedtől lesz szent,
Kit fönt a csókok megigéz, az boldog lesz itt lent.

Azt várja már a tűzsörényű ló,
A kígyó, melynek hangja csemlaló,
S aranyszárnyú sas kering felette,
Szép szemével óvón letekintgetve.